

Κατακτική και

Κάποτε ήταν ένας βασιλιάς, ο οποίος είχε ένα γιο πονηρό. Έχοντας χάσει κάθε ελπίδα για αλλαγή προς το καλύτερο, ο πατέρας καταδίκασε τον γιο του σε θάνατο. Του έδωσε ένα μήνα περιθώριο για να προετοιμαστεί. Πέρασε ο μήνας, και ο πατέρας ζήτησε να παρουσιασθεί ο γιος του. Προς μεγάλη του έκπληξη, παρατήρησε πως ο νεαρός ήταν αισθητά αλλαγμένος: το πρόσωπό του ήταν αδύνατο και χλωμό, και ολόκληρο το κορμί του έμοιαζε να είχε υποφέρει.

«-Πώς και σου συνέβη τέτοια μεταμόρφωση, γιέ μου;», ρώτησε ο πατέρας.

«-Πατέρα μου και κύριέ μου», απάντησε ο γιος, «πώς είναι δυνατόν να μην έχω αλλάξει, αφού η κάθε μέρα με έφερνε πιο κοντά στον θάνατο;».

«-Καλώς, παιδί μου», παρατήρησε ο βασιλιάς. «Επειδή προφανώς έχεις έρθει στα συγκαλά σου, θα σε συγχωρήσω. Όμως, θα χρειαστεί να τηρήσεις αυτή την διάθεση επιφυλακής της ψυχής σου, για την υπόλοιπη ζωή σου».

«-Πατέρα μου», απάντησε ο γιος, «αυτό είναι αδύνατο. Πώς θα μπορέσω να αντισταθώ στα αμέτρητα ξελογιάσματα και τους πειρασμούς;».

Ο βασιλιάς τότε διέταξε να του φέρουν ένα δοχείο γεμάτο λάδι, και είπε στον γιο του: Πάρε αυτό το δοχείο, και μετάφερε το στα χέρια σου, διασχίζοντας όλους τους δρόμους της πόλεως. Θα σε ακολουθούν δύο στρατιώτες με κοφτερά σπαθιά. Εάν χυθεί έστω και μία σταγόνα από το λάδι, θα σε αποκεφαλίσουν».

Ο γιος υπάκουσε. Με ανάλαφρα, προσεκτικά βήματα, διέσχισε όλους τους δρόμους της πόλεως, με τους στρατιώτες να τον συνοδεύουν συνεχώς, και δεν του χύθηκε ούτε μία σταγόνα. Όταν επέστρεψε στο κάστρο, ο πατέρας τον ρώτησε:

«-Γιέ μου, τι πρόσεξες καθώς τριγυρνούσες μέσα στους δρόμους της πόλεως;».

«-Δεν πρόσεξα τίποτε».

«-Τι εννοείς, 'τίποτε';», τον ρώτησε ο βασιλιάς. «Σήμερα ήταν μεγάλη γιορτή. Σίγουρα θα είδες τους πάγκους που ήταν φορτωμένοι με πολλέςπραμάτειες, τόσες άμαξες, τόσους ανθρώπους, ζώα».

«-Δεν είδα τίποτε απ' όλα αυτά», είπε ο γιος. «Όλη η προσοχή μου ήταν στραμμένη στο λάδι μέσα στο δοχείο. Φοβήθηκα μην τυχόν μου χυθεί μια σταγόνα και έτσι χάσω τη ζωή μου».

«-Πολύ σωστή η παρατήρησή σου», είπε ο βασιλιάς. «Κράτα λοιπόν αυτό το μάθημα κατά νου, για την υπόλοιπη ζωή σου. Να τηρείς την ίδια επιφυλακή για την ψυχή μέσα σου, όπως έκανες σήμερα για το λάδι μέσα στο δοχείο. Να στρέφεις τους λογισμούς σου μακριά από εκείνα που γρήγορα παρέρχονται, και να τους προσηλώνεις σε εκείνα που είναι αιώνια. Θα είσαι ακολουθούμενος, όχι από οπλισμένους στρατιώτες, αλλά από τον θάνατο, στον οποίον η κάθε μέρα μας φέρνει πιο κοντά. Να προσέχεις πάρα πολύ να φυλάς την ψυχή σου από όλους τους καταστροφικούς πειρασμούς».

Ο γιος υπάκουσε τον πατέρα, και έζησε έκτοτε ευτυχής.

«Γρηγορείτε, στήκετε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, κραταιούσθε».

Πηγή: tokandylaki.blogspot.ca